

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

+ Β Λ Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΟΣ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΣΟΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

* * *

Αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

«Χριστός ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε!»

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Θεὸς καὶ ἐφανερώθη συγχρόνως ὁ τέλειος ἄνθρωπος καὶ ἡ ἀσύλληπτος ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι ἰδιαίτερος ζῶμεν τὴν μεταπτωτικὴν κατάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν καθημερινῶς διαπιστώνομεν μετὰ τοῦ Ψαλμοῦ ὅτι «πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρηώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός» (Ψαλμ. ΙΓ' 3 - Ρωμ. γ' 12-13).

Πρὸ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Χριστοῦ δὲν ἠδύνατο ὁ ἄνθρωπος νὰ φαντασθῇ τὴν ἀσύλληπτον ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, διότι μετὰ τὴν πτώσιν ἠσθένησε καὶ ἠλλοιώθη. Μόνον οἱ πολὺ φωτισμένοι ἄνθρωποι διησθάνθησαν καὶ πρὸ Χριστοῦ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ εἰς τὴν ἀπορίαν τοῦ Ψαλμοῦ «τί ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμήσκη αὐτῷ;» (Ψαλμ. Η' 5), διεκήρυξαν: «ἠλάττωσας αὐτὸν βραχί· τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμῆ ἐπτεφάνωσας αὐτόν» (ἐ.ἀ. 6).

Τὴν ὑπερτάτην αὐτῆν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ἐφάνερωσεν ὁ Θεάνθρωπος Κύριος καὶ, ἐκτοτε, ἐπαναλαμβάνουν κατ' ἔτος διακηρύξεις κρατῶν, κυβερνήσεων καὶ κοινωνικῶν ὁμάδων καὶ διεθνεῖς συμβάσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας βλέπομεν καθημερινῶς τὸν χειριστὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τὴν ἀτίμωσιν καὶ τὸν διασυρμὸν αὐτοῦ. Ὅφειλομεν, λοιπόν, ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα ἄξιοι τῆς δόξης καὶ τιμῆς διὰ τῆς ὁποίας περιέβαλε τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον ὁ «δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενόμενος» Δημιουργὸς μας, νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατόν διὰ νὰ παύσῃ ἡ ἐσχάτως διογκουμένη ἐξευτελιστικὴ διὰ τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον συμπεριφορὰ.

* * *

Παρακολουθούμεν εκπληκτοί τὸ ἐπαναλαμβανόμενον συνεχῶς «δρᾶμα τῆς Βηθλεέμ». Διότι περὶ δράματος πρόκειται καὶ ὄχι περὶ χαρμολύνου γεγυνοτος, ἐφ' ὅσον ἀγνοεῖται ὁ σπαργανωμένος ἐν φάτνῃ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ δημιουργημά Του, ὁ ἄνθρωπος, δὲν ἀντιμετωπίζεται ὡς «εἰκὼν Θεοῦ».

Ἡ Ἁγία Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας καὶ ἡ θεολογία τῆς διδάσκουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἀξιούνται πλήρους σεβασμοῦ, διότι ἠνώθησαν μετὰ τὸν Θεὸν εἰς τὸν σαρκωθέντα Κύριον. Ὅθεν, ὀφείλομεν ὅλοι νὰ ἐντείνωμεν τὰς προσπάθειάς μας διὰ νὰ γίνῃ ὑπὸ πάντων σεβαστὴ ἡ ὑπερτάτη ἀξία τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου.

Μετὰ πολλῆς συνοχῆς καρδίας καὶ βαθείας θλίψεως τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ ἡμετέρα Μετροπότης παρακολουθοῦμεν τὰ ὁμημέραι ὀγκούμενα κύματα ταῦτα βίας καὶ βαρβαρότητος, τὰ ὅποια ἐξακολουθοῦν νὰ μαστίζουν διαφόρους περιοχὰς τοῦ πλανήτου μας, καὶ ἰδιαίτερον τὴν Μέσην Ανατολίαν, καὶ μάλιστα τοὺς γηγενεῖς ἐκεῖ χριστιανούς, εἰς τὸ ὄνομα συχνάκις τῆς θρησκείας. Δὲν θὰ παύσωμεν δὲ νὰ διακηρύττωμεν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ τούτου Κέντρου τῆς Ὀρθοδοξίας πρὸς πάντας, τοὺς ἀδελφοὺς Προκαθημένους τῶν Ὀρθοδόξων καὶ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν θρησκευτῶν, τοὺς Ἀρχηγοὺς Κρατῶν, πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς, κατόπιν ὑποκινήσεων ἢ μὴ θέτοντας τὴν ἰδίαν ζωὴν αὐτῶν εἰς κίνδυνον διὰ νὰ ἀφαιρέσουν ἀνθρώπινους ζωάς, συνανθρώπους - δημιουργήματα καὶ αὐτὰ τοῦ Θεοῦ-, καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ὅτι οὐδεμία εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ μικρὴ ἀληθοῦς καὶ γνησίας θρησκευτικότητος ἢ πνευματικότητος ἀνευ ἀγάπης πρὸς τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον. Οἷονδὴποτε ἰδεολογικόν, κοινωνικόν ἢ θρησκευτικόν μόρφωμα περιφρονεῖ τὸν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλαυθέντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκει ἢ ἐπιτρέπει τὸν θάνατον συνανθρώπων μας, μάλιστα δὲ με βάνανυσον καὶ πρωτόγονον τρόπον, οὐδεμίαν ἀσφαλῶς ἔχει σχέσιν μετὰ τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης.

Στρέφοντες, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, τοὺς ὀφθαλμοὺς μας εἰς τὴν κρατοῦσαν σήμερον ἐν τῷ κόσμῳ κατὰύτασιν ἀποστρέφομεν τὸ πρόσωπόν μας ἐκ τῶν θλιβερῶν γεγονότων μισαλλοδοξίας καὶ ἐχθρότητος, τὰ ὅποια μαστίζουν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ φθάνουν πλέον, διὰ τῶν σιγῶν μέσων γενικῆς ἐπικοινωνίας, εὐχερέστερον εἰς τὰς ἀκοὰς καὶ τὴν δρασίμην μας προκαλοῦντα τρόπον διὰ τὰ ἐπερχόμενα δεινὰ, καὶ προβάλλομεν ὡς ἰσχυρὸν ἀντιδοτὸν εἰς τὴν σύγχρονον βίαν τὴν καταπλήξασαν τοὺς μάγους καὶ τὸν κόσμον «ἐσχάτην πτωχείαν» τοῦ Θεοῦ, ἢ ὅποια ἐνεργεῖ πάντοτε ὡς ἀγάπη. Αὕτη εἶναι ἡ μυστικὴ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ἡ μυστικὴ δύναμις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ μυστικὴ δύναμις τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν. Ἡ δύναμις ἢ ὅποια νικᾷ καὶ ὑπερβαίνει διὰ τῆς ἀγάπης τὴν κάθε εἶδος βίαν καὶ κακίαν.

Οὕτως αποτιμῶντες κατὰ τὰ ἐφστεινὰ Χριστοῦγεννα τὴν κατάστασιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, εὐχόμεθα ὅπως βιώσωμεν οἱ πάντες τὴν χαρὰν τοῦ ἀπολύτου σεβασμοῦ τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου, τοῦ συνανθρώπου, καὶ τὴν παύσιν τῆς βίας κάθε μορφῆς, τὴν νίκην ἐπὶ τῆς ὁποίας διὰ τῆς ἀγάπης προβάλλει καὶ προσφέρει ὁ σάρκα λαβὼν «μεγάλῃς Βουλῆς Ἄγγελος», ὁ «Ἄρχων εἰρήνης» καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς.

Αὐτοῦ τοῦ τεχθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου τῆς δόξης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης ἡ Χάρις καὶ τὸ ἀπειρον Ἔλεος καὶ ἡ εὐδοκία εἴησαν μετὰ πάντων.

Χριστοῦγεννα ,βιδ'
+ Ο Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Ἀναγνωσθῆτω ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστοῦγεννῶν, μετὰ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον.